

anført, end af den almindelige Grund, at jeg tror, det er klogt at lade Indkomstskatteloven være udenfor disse Overvejelser. Det er af principielle Grunde, jeg nævner dette, og ikke alene af Hensyn til det, jeg her har tilladt mig at nævne, af Hensyn til Toldrevisionen, af Hensyn til Kommunerne. Vi staar os ved saa meget som muligt at forbeholde Formuen for Staten — her i København er det jo saaledes, at Formueskatten helt er forbeholdt Staten —, og jeg tror, vi staar os ved, at Lovgivningen gaar den Vej. Jeg ved meget godt, at det ogsaa fra anden Side er oppe, at Formuen maa beskattes for Kommunerne — vel, saa nødes man dertil, men i dette Øjeblik, hvor vi staar overfor en ekstraordinær Beskatning, hvor det er Krigsomstændighederne, der gør det nødvendigt, lad os saa tage Skat af de større eller mindre Formuer, men lad os ikke dobbeltsidigt gaa til at tage Indtægten med. Vi kan jo forhandle nærmere i Udvalget, men i Øjeblikket staar det for mig saaledes, at jeg ikke mener, det ærede Medlem har Ret i sine Udtalelser.

Hvad det sidste Lovforslag angaar, om den overordentlige Indkomstskat, har det ærede Medlem (N. Neergaard) i høj Grad henvist dette til Forhandling i Udvalg. Det ærede Medlem sagde atter, at man for det første skulde tage de mindre Indtægter med, og dernæst sagde han, at man skulde være opmærksom paa, at man ikke skulde beskatte for Eksempel for en begyndende Forretningsmand den Merindtægt, han har haft i 1914 i Forhold til sin tidligere Indtægt, for ikke at standse ham i hans Virksomhed. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det er et ret stort Beløb, vi skal op til som Merindtægt, før det overhovedet beskattes, og naar vi kommer op til en Merindtægt af 12,000 Kr., er det ikke urimeligt at beskatte den, især naar Beskatningen er saa lav. Naar en Mand har haft 13,000 Kr. mere end forrige Aar, saa tager man 100 Kr. fra ham den 1. December. Mener virkelig det ærede Medlem, at dette kan standse ham i hans økonomiske Virksomhed?

Jeg skal indskrænke mig hertil, baade af Hensyn til Tiden og fordi, som sagt, Enkelthedsbehandlinger kan henvises til Udvalget. Jeg haaber saa, det skal være lettere at blive enig der, end det er i Øjeblikket.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Stareke: Jeg vil ganske kort bemærke til den højtærede Finansminister, at jeg udmærket godt forstaar, at Meninger og Anskuelser, der staar saadan noget for sig selv, i og for sig ikke frister til Forhandling i Øjeblikket, hvor vi har et reelt Formaal for Øje. Det beror dog paa en Misforstaaelse, naar Ministeren sagde, at det, min Tale egentlig gik ud paa, var et Angreb paa den bestaaende Lovgivning. Selvfølgelig ligger der i, hvad jeg sagde, at selve den bestaaende Lovgivnings Principper ikke er saa hensigtsmæssige, men hvad jeg sagde, var, at naar vi i en Nødtilstand skal skaffe os Ekstraandtægter, bør vi ikke gaa til den Side af den bestaaende Lovgivning, der trykker mest paa Erhvervslivet, men til den Side, som aabner os en anden og bedre Udvej: lægge Byrden over paa Ejendomsskylden med nogle Fradrag for Driftsbygninger og Arbejdsmidler i det hele taget. Det var altsaa en Anvisning paa at tage den større eller mindre Indtægt, som man mener er nødvendig, paa Ejendomsskylden med den Indskrænkning, som jeg anførte: Fradrag for Driftsbygninger paa Landet og Fradrag af en Del af Assurancen i Byerne, fremfor at gaa en Vej, som jeg mener vil komme til at svie til os, naar en Gang Erhvervslivet skal bygges op igen, idet der saa vil være lagt en forøget Byrde paa Formuen og i det hele taget skabt en ikke saa ganske lille Gæld, som vi skal slæbe paa i en Uendelighed i Stedet for hurtigt at blive af med den og derved faa større Midler at arbejde med, naar den Tid kommer, da vi skal bruge dem.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Neergaard: Selvfølgelig var det en Fortalelse, hvis jeg har sagt — jeg ved det ikke —, at jeg ikke kunde lære noget med Hensyn til radikale Overbud af det radikale Parti. Efter hele Sammenhængen maatte Meningen være, hvad jeg ogsaa tror at have sagt, at jeg ikke kunde lære det radikale Parti noget paa dette Omraade.

Den højtærede Finansminister fremdrog en Arbejder med 1,800 Kroners Indtægt og spurgte, om en saadan var et bedre Skatteobjekt end en Gaardmand med 20—30,000 Kroners Formue. Nej, efter min Mening er Gaardmanden det bedste Skatteobjekt af de to. Men der er det at sige dertil, at jeg har ikke med en Mine røbet nogen Tilbøjelighed til at be-